

RUGACIUNE PENTRU MÂNTUIREA CELOR ADORMIȚI

Pomenește, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii și a vieții celei ce va să fie au adormit, părinți și frați ai noștri și pe toți cei care întru dreapta credință s-au săvârșit, și iartă-le lor toate greșelile pe care cu cuvântul sau cu fapta sau cu gândul le-au săvârșit, și-i așază pe ei, Doamne, în locuri luminoase, în locuri de verdeață, în locuri de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea și suspinarea, și unde cercetarea Feței Tale veselește pe toți sfinții Tăi cei din veac. Dăruiește-le lor și nouă Împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești învierea și odihna adormiților robilor Tăi (numele), Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 5 – 11 FEBRUARIE

Miercuri 7 februarie:

Acatistul Sfântului Gheorghe 6.30 PM

Vineri 9 februarie:

Paraclisul Maicii Domnului 6.30 PM

Sâmbătă 10 februarie: MOȘII DE IARNĂ

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Duminică 11 februarie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 34-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Atunci el le-a împărțit averea. Dar nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea trăind în desfrânări. Și, după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă. Și, ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinile sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pântecele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, ridicându-se, a venit la tatăl său. Dar, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; apoi, aducând vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l, ca, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. (Luca 15, 11 - 32)

Barfa, golirea aproapelui

Avizați sau nu, discret sau ostentativ, astăzi, mai mult ca ieri, toată lumea vorbește despre toată lumea. Dacă nu apari la gazetă sau prin tabloide, la televizor sau pe buzele de la „radio șanț” parcă „nu ești”. Cei ce se bălăcesc în plăcerea de „a fi puși la curent” cu tot ce mișcă-n lung și-n lat, pricinuesc multe neajunsuri atât lor cât și celor pe care îi discută: își pierd pacea, liniștea, duhul, inteligența, demnitatea, se rănesc cu unele cuvinte aruncate ce se întorc, mai devreme sau mai târziu, împotriva lor, tulbură, strică prietenii, întrețin dispute și polemici, etc.

Izvorâtă poate dintr-o plictiseală inspirată, ori dintr-un suflet mic, bârfa stimulează mereu curiozitatea celor ce o ascultă. Cel care trece drept „bine informat” este întotdeauna sigur că va găsi ascultători ce vor dori să fie la curent cu ultimele ecouri. Bârfitorul, la nevoie, amplifică puțin subiectul pentru ca discursul să fie mai condimentat. Din păcate așa este alcătuită firea omenească, aplecată spre rău. Intr-o lume a marketing-ului, faptele simple și armonioase astăzi parcă nu mai au putere să atragă atenția. În schimb, scandalurile, intrigile, murdăriile, captivează, înlănțuie, subjugă, încântă urechea și adapă inimi golite și rănite. Lacomii la indiscreții și trăncăneli, bârfitorii sunt solicitați și ascultați de suflete gemene. Bârfa nu este doar un păcat la modă care vinde astăzi și are lipici la public, o haină plină de găuri îmbrăcată de toți și peticită de mulți, ci pornește din invidie, din limbi care mestecă mult pelin.

Amănuntele sunt cele care colorează tabloul întâmplărilor. Interesul nu se trezește niciodată atunci când este vorba de oameni cărora nu li se întâmplă nimic. Curiozitatea excesivă este acoperământul oamenilor nefericiți. Cei cu adevărat fericiți își poartă fericirea, ca o comoară, ascunsă în adâncul lor. Ei nu au viața presărată cu evenimente de seamă și nu se lasă pradă curiozității. Fericirea nu este alcătuită din petreceri, evenimente mondene, apariții impunătoare, sau alte materiale din care se croiesc bârfele, ci fericirea este alcătuită din mici împrejurări cotidiene care, adunate, întrunesc o anumită seninătate, prefacându-le în clipe dulci. Succesul celor antrenați în astfel de acțiuni în care limba este pionul principal se bazează pe curiozități nedemne. Plouă peste noi cu cuvinte, dorite sau nu și puțini sunt cei ce au puterea să schimbe subiectul sau, dacă obrazul e gros, să întoarcă spatele lasand gura „sa latre, „să trăncăne” singură. În valul de cuvinte cu care își copleșește ascultătorii,

cel ce duce vorba, chiar dacă este înconjurat de mulți curioși, totuși el este singur și joacă un rol prost și trist. Căci de obicei nu are scrupule, iar din fierăstrăul dinților lui nu scapă nici prietenii, sau amicii, dacă îi are. Ne place, poate, câteodată, să ne îndulcim cu bârfe care îi privesc pe alții, dar ne temem să nu ne pomenim și noi într-o zi încolțiți și bârfiți la fel. Cele mai simple gesturi, în ochii bârfitorilor sunt răstălmăcite și criticate dur, făcând ancheta unor investigații indiscrete.

Astăzi bârfa vinde. Scandalul face rating. La fel ca și josnicia, imoralitatea, răutățile, jignirile și alte acțiuni demne de „senzațional” ce guvernează o bună parte din mass-media care, din păcate, a coborât mult ștacheta pentru a putea rămâne pe piață. Incurajată, accentuată, manevrată prin diferite tactici, bârfa rămâne un șarpe care nu obosește să-și lovească zilnic coada de lucruri din care îi este cu neputință să muște. Bârfa nimeni nu pretinde că o iubește, dar place multora. Călătorește pe la mulți oameni și se răspândește cu repeziciune. Ustură mult cuvintele acestei metehne omenești, dar ca orice boală are și remedii: înfrânarea prin rugăciune, vederea propriilor păcate și greșeli, ocolirea prilejurilor de defăimare, spovedania deasă și curată ce curăță și vindecă leziunile inimii. A bârfa, a duce vorba de colo-dincolo, a vorbi de rău, a calomnia, a cleveti, a blama, a huli, a ponegri, a defăima, a vorbi mult și fără rost, a pălăvrăgi, a trăncăni, a flecari, toate sunt verigi ale acestui lanț murdar și rece. Bârfa, judecata, osândirea aproapelui, sugrumă sufletul ce nu mai poate respira aerul vital al Duhului Sfânt.

Fiecare judecă lucrurile după măsura stării lui duhovnicești. Dacă unul are cugetul stricat, și „mașina lui este stricată”, chiar și aur să pui în ea, va face „gloanțe de aur”, ca să ucidă, spunea Cuviosul Paisie Aghioritul. Să urmărim așadar îndemnul Evangheliei care zice: „de ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, și bârna din ochiul tău nu o iei în seamă? Sau cum vei zice fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată bârna este în ochiul tău? Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui MM”(Matei 7, 3-5). „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu judecata cu care judecați, veți fi judecați, și cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura”(Matei 7, 1-2). Totuși vreau să cred că până la urmă acolo unde mintea vede numai rușine, inima descoperă frumosul!

Ieromonah Hrisostom Filipescu